

Warszawa, dnia 28 września 2015 roku

Szanowna Pani
Ewa Kopacz
Prezes Rady Ministrów

Dzisiejsza manifestacja organizowana jest przez przedstawicieli zawodów: diagnostów, dietetyków, elektroradiologów, fizjoterapeutów, masażyistów, pracowników farmacji, radioterapeutów, techników analityki medycznej i ratowników medycznych. Postulaty przedstawicieli tych zawodów są marginalizowane i nie są brane od lat pod uwagę przez Rząd i Ministerstwo Zdrowia. Bez przedstawicieli wymienionych zawodów medycznych dzisiejsza służba zdrowia nie jest w stanie funkcjonować. My wszyscy jesteśmy konieczni w procesie leczenia pacjenta, nie tylko lekarze, pielęgniarki i położne. Większość z nas ma bezpośredni kontakt z pacjentem i od niego zależy często zdrowie i życie.

Zdeterminowani mówimy: DOŚĆ!

Nie chcemy specjalnego traktowania czyli pomijania nas w naprawie systemu ochrony zdrowia, chcemy być traktowani z uwagą i szacunkiem na jaki zasługujemy.

Nie chcemy być: SŁUŻBĄ DLA SŁUŻBY ZDROWIA!

Wszyscy jesteśmy lub będziemy pacjentami i zapewnienie bezpieczeństwa zdrowia Polaków jest dla nas priorytetem w pracy i powinno być to również priorytetem w działalności rządu i polityków.

Pracownicy wszystkich grup zawodowych ochrony zdrowia winni być równo traktowani w zakresie warunków pracy i płacy. Oczekujemy systemowych zmian w ochronie zdrowia w Polsce dotyczących wszystkich pracowników i zawodów medycznych.

Czarą naszej goryczy przelało pominięcie nas przy zapowiadanych podwyżkach płac pielęgniarek, położnych, policjantów, strażaków, funkcjonariuszy straży granicznych, funkcjonariuszy BOR, pracowników ZUS i innych. Od wielu lat nie otrzymywaliśmy żadnych podwyżek, a poziom naszych wynagrodzeń zbliżony jest do płacy minimalnej. Wymagania przed nami stawiane, ciągłego doskonalenia zawodowego, podnoszenia kwalifikacji oraz coraz częściej posiadanie wyższego wykształcenia nie mają przełożenia na nasz status w systemie ochrony zdrowia w Polsce. Dość już zatrudniania nas na „umowach śmieciowych” bez żadnych praw pracowniczych, choćby wynikających z Kodeksu Pracy, poniżej płacy gwarantującej minimalny poziom egzystencji.

W ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych w art. 1 ust. 3 zawarta jest zasada dotycząca równego traktowania wszystkich organizacji związkowych. Zgodnie z tą zasadą organy państwowe, samorządu terytorialnego i pracodawcy obowiązani są traktować jednakowo wszystkie związki zawodowe. Jest to zarazem zakaz jakichkolwiek form